

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

6 ΝΕΚΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ. 6 άνθρωποι δικοί μας που πήγαν χαμένοι. Όχι δεν θέλουμε να μασήσουμε τα λόγια μας, να εκφρασθούμε με κόσμιο τρόπο. Νιώθουμε απέραντη οργή και μίσος γι' αυτούς που προκάλεσαν όχι άλλο ένα «εργατικό ατύχημα», αλλά άλλη μια δολοφονία εν ψυχρώ.

Τον Σωτήρη Βορινιώτη, τον Παύλο Γιάννου, τον Χρ. Κυριλή, τον Κων/νο Αθανασίου, τον Κων/νο Σπυρίδου και τον Ευαγ. Πουλή δεν τους ξέραμε. Ήταν όμως άνθρωποι δικοί μας, όχι γιατί είχαμε τα ίδια πιστεύω ή ήταν γνωστοί μας, αλλά γιατί ανήκουμε στην ίδια τάξη. Στην τάξη εκείνη που είναι αναγκασμένη να πουλάει τα χέρια και το μυαλό για το μεροκάματο, που αναγκάζεται να ρισκάρει ακόμη και τη ζωή για την επιβίωση.

«Θα τιμωρηθούν οι ένοχοι» μας λένε τώρα. «Το κράτος θα παρέμβει» μας ξαναλένε. Και τι έκαναν τα τελευταία 3 χρόνια που έγιναν 18 ατυχήματα; Γιατί η εταιρία συνέχιζε να λειτουργεί και να αποθρασύνεται; Τι έκανε η επιθεώρηση εργασίας, το υπουργείο, οι βουλευτές, ο επίσημος συνδικαλισμός; ΤΙΠΟΤΑ είναι η απάντηση, όπως και για τους εκατοντάδες άλλους νεκρούς εργάτες. 188 το 2001, 153 το 2002, ένας νεκρός κάθε 72 ώρες.

Το κράτος μπορεί να μην κάνει τίποτε για τις ζωές των εργατών, κάνει όμως ότι μπορεί για να ικανοποιήσει την ασυδοσία των αφεντικών και να τους λύσει τα χέρια. Τα κέρδη των ελληνικών επιχειρήσεων έχουν εκτιναχθεί στα ύψη (πρώτες σε αύξηση κερδών στην Ευρώπη), την ίδια στιγμή που στους χώρους δουλειάς η εντατικοποίηση σαρώνει τα πάντα, ενώ οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας μάλλον θυμίζουν ανέκδοτο. Ο περιορισμός του προσωπικού που κάνει τους ελέγχους, η εξάλειψη των αρμοδιοτήτων των επιθεωρήσεων εργασίας, είναι η σημαντική συμβολή του κρατικού μηχανισμού στην αύξηση των «ατυχημάτων» στους χώρους δουλειάς. Το κράτος όμως δείχνει ιδιαίτερη «ευαισθησία» για όσους παραπέμπονται σαν υπεύθυνοι για τους θανάτους των εργατών. Χάρης σ' αυτή την «ευαισθησία» αφεντικά, διευθυντές, υπεύθυνοι, παραπέμπονται για πλημμέλημα και αμέλεια, όπως έγινε και στη «Σωληνουργία Κορίνθου» αντί για φόνο εκ προμελέτης. Για τα 18 ατυχήματα που έγιναν τα τελευταία χρόνια η επιχείρηση τιμωρήθηκε με πρόστιμο 4.000 €. Τελικά πόσο κοστίζει η ζωή μας;

Γιατί βομβάρδισαν τη «Σωληνουργία»; Γιατί μετέτρεψαν το εργοστάσιο σε γειτονιά της Βαγδάτης; Γιατί εκατοντάδες άνθρωποι σκοτώνονται κάθε χρόνο στους χώρους δουλειάς; Μόνο ένας τυφλός δεν μπορεί να το δει. **Για το κέρδος.**

Ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα, κερδοφορία, χρηματιστήρια. Μας μπούχτισαν. Όλα αυτά στηρίζονται στον ιδρώτα, το μόχθο και το αίμα της τάξης μας. Όπως οι νεκροί στις γειτονιές της Βαγδάτης είναι οι παράπλευρες απώλειες ενός άγριου πολέμου που διεξάγεται, έτσι και οι νεκροί εργάτες είναι οι παράπλευρες απώλειες ενός πολέμου που διεξάγεται, καθημερινά. Του κοινωνικού πολέμου, που σήμερα είναι πιο άγριος και πιο αμείλικτος από ποτέ.

Να σταματήσουμε τις δολοφονίες των εργατών. ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!

Ο μόνος τρόπος για να το καταφέρουμε είναι η αυτοοργάνωσή μας στους χώρους δουλειάς, η αλληλεγγύη μεταξύ μας. Όπου δεν τηρούνται οι κανόνες για τη διασφάλιση της ακεραιότητάς μας σταματάμε αμέσως από τη δουλειά. Ας κατέβουν οι επιχειρηματίες να δουλέψουν. Απαιτούμε από τις επιθεωρήσεις να κάνουν ελέγχους και όχι τις πλάτες στα αφεντικά.

Κανένας υπουργός, κομματάρχης, βουλευτής δεν πρόκειται να νοιαστεί για μας. Ας το κάνουμε μόνοι μας λοιπόν. Να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπειά μας, αλλά και την ίδια μας την ύπαρξη. Η απαίτηση για την τιμωρία των δολοφόνων των 6 συναδέλφων είναι το λιγότερο. Ταυτόχρονα ρωτάμε τι έγινε με τους νεκρούς της ΔΕΗ, με τους νεκρούς της ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ, με τους νεκρούς του Ολυμπιακού χωριού και του ΣΑΜΙΝΑ; Θα το καταπιούμε και αυτό; Ε, όχι ρε γαμώτο.

**ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ «ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ»**